

téhož zákona i o tomto opatření vydati výměr, z něhož podle § 35 cit. zákona možno si stěžovati k min. sociální péči. Z těchto ustanovení je patrné, že je zákonem do výhradné kompetence zem. úřadu pro péči o válečné poškozence dáno učiniti opatření, proti nimž si st-l stěžuje, kteráž však učinilo žal. min. Poněvadž pak žal. min. zrušilo prohlídkové řízení a výměry, kterými byl st-li invalidní důchod přiznán, ne jako úřad odvolací, nýbrž jako úřad dozorčí, bylo by mohlo to učiniti jen tenkrát, kdyby pozitivním předpisem zákona k tomuto zakročení bylo oprávněno. Poněvadž však ze zákona je zřejmo, že opatření takové patří do oboru působnosti zem. úřadu pro péči o válečné poškozence, je nař. rozh. rozhodnutím nepřislušného úřadu; poněvadž stížnost okolností tu zvláště vytýká, bylo nař. rozhodnutí zrušiti pro vady řízení, aniž bylo možno zabývati se ostatními námitkami stížnosti.

Č. 12.523.

Pracovní právo: * Pod finanční a osobní otázky správy závodu ve smyslu § 6 odst. 7 zákona č. 330/1921 Sb. nespadá propuštění, resp. pensionování zaměstnanců závodu.

(Nález z 30. září 1936 č. 14.959/36.)

V ě c: Závodní výbor České eskomptní banky a úvěrního ústavu v Praze (adv. Dr. Egon Schwelb z Prahy) proti rozh. rozhodčí komise podle zákona o závodních výborech v Praze z 13. ledna 1934 (za spolužal. Českou eskomptní banku a úvěrní ústav v Praze adv. Dr. Jiří Klein z Prahy) o účasti na schůzi představenstva.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Závodní výbor České eskomptní banky a úvěrního ústavu v Praze podal u rozhodčí komise podle zákona o závodních výborech v Praze stížnost, že závodní výbor nebyl proti předpisu § 6 zákona č. 330/1921 Sb. ve znění čl. LI. zákona č. 54/1932 Sb. pozván k mimořádné schůzi představenstva banky, jež se konala 15. prosince 1933, ač ve schůzi nebyly projednávány jen finanční a osobní otázky správy závodu, nýbrž jednáno bylo též o zrušení služebního poměru, resp. pensionování 25 zaměstnanců, z nichž žádný nebyl činný ve správě závodu. Při ústním jednání, které se o této stížnosti konalo před rozhodčí komisí podle zákona o závodních výborech, navrhla dnešní spolužal. strana, aby stížnost byla zamítnuta, ježto na mimořádné schůzi představenstva 15. prosince 1933 jednalo se o finančních a osobních otázkách správy závodu, zejména znamená pensionování 25 zaměstnanců snížení finančních nákladů ústavu zatím nejméně o 400.000 Kč.

Nálezem rozhodčí komise z 13. ledna 1934 byla stížnost závodního výboru zamítnuta, a to v podstatě s tím odůvodněním, že konání mimořádné schůze představenstva dnešní spolužal. strany dne 15. prosince 1933 nemusilo býti závodnímu výboru oznámeno, ježto zákon č. 330/

1921 Sb. nechtěl závodnímu výboru poskytnouti právo zasahovati do osobních a finančních otázek podniku, což vyplývá ve znění § 6 zákona v souvislosti s § 4, pročez ustanovení § 6 odst. 7 zákona nutno vykládati tak, že jsou tam míněny osobní otázky podniku a nikoli osobní otázky správy závodu, resp. správní rady.

Soud uvažoval o stížnosti na toto rozhodnutí vznesené takto:

Vzhledem k tomu, že soud nemůže vejíti na námitky, uplatněné právním zástupcem stěžující si strany teprve při veřejném ústním líčení, jež v písemné stížnosti nebyly obsaženy (§ 18 zákona o ss), je na sporu jediná právní otázka, a to otázka zcela přesně a úzce vymezená, t. j. zda jednání ve schůzi představenstva banky o propuštění, resp. pensionování 25 zaměstnanců spadá pod pojem finančních a osobních otázek správy závodu ve smyslu § 6 odst. 7 zákona č. 330/1921 Sb. o záv. výborech.

Textování zákona samo o sobě není takové, aby se z něho podával výklad zcela jednoznačný. Obrat »osobní otázky správy závodu«, čte-li se sám o sobě, může zahrnovati otázky, jež se týkají vůbec personálu závodního bez rozdílu, ale může stejně označovati toliko otázky, jež týkají se oněch osob, které představují »správu závodu«, to jest orgán správu závodu opatřující, ať již jsou to jen členové sborových orgánů závod řídících, nebo také jednotliví vedoucí funkcionáři z kruhu závodních zaměstnanců. Tento dvojí výklad je tím spíše možný, že zákon č. 330/1921 Sb. sám používá výrazu »správa závodu« ve dvojím smyslu. Někde, jako na př. v § 3 odst. 1 lit. e), f), v odst. 2 in fine a v § 22 odst. 2 staví správu závodu do protikladu proti zaměstnancům, kdežto jinde, jako v § 3 odst. 2 na počátku, rozumí správou závodu činnost, totiž řízení závodu. Podobně i výraz »finanční otázky« je sám o sobě dvojnásobný, neboť lze jím rozuměti buď jen otázky finanční správy závodu, zejména otázky financování závodu, nebo vůbec všelike otázky, jichž řešení správou závodu se projeví v hospodářských výsledcích závodu, tedy i otázky, jež mají pro spravování závodu nějaký finanční efekt. Ustanovení zákona, jež pracuje s výrazy takto dvojnásobnými, není možno čísti samo o sobě. Smysl jeho je možno vykládati jen z jeho souvislosti s ostatním obsahem zákona a zejména se základní myšlenkou zákona, jež je nejen z genese zákona, a i z jeho materiálií, nýbrž i z nejdůležitějších jeho ustanovení zcela nepochybně poznatelná. Zákon upravuje postavení a úkoly závodního výboru, tedy instituce, která má sloužiti ochraně zájmů zaměstnanců. Tato základní myšlenka zákona poskytuje direktivu pro výklad zákona. Interpretace jednotlivých ustanovení zákonných nesmí pak býti nikdy taková, aby se jevila negací zmíněné základní myšlenky, pokud by arci nebylo možno ze zákona vyčísti princip jiný, který by znamenal obmezení vůdčí směrnice zákona. Z toho plyne, že v pochybnostech sluší dáti přednost takovému výkladu zákona, který je ve shodě se základní myšlenkou, již je zákon ovládán.

Podle § 6 odst. 1 zákona o záv. výborech ve znění čl. LI zákona č. 54/1932 Sb. má závodní výbor právo vysílati do schůzí správní rady i představenstva podniku, v němž je zřízen, své delegáty. Toto oprávnění závodního výboru samozřejmě není samo o sobě cílem, nýbrž je

v příčinné souvislosti s úkoly závodního výboru, jak je zákon vymezuje zejména ve svém § 3. V posledním odstavci citovaného § 6 zákona vyjímají se ze zmíněného oprávnění závodního výboru mimořádné schůze správní rady a představenstva, v nichž se jedná pouze o finančních a osobních otázkách správy závodu.

Za procesní situace, dané obsahem nař. rozhodnutí a obsahem stížnosti, jest úkol soudu omezen na otázku, zda jednání představenstva o propuštění, resp. pensionování zaměstnanců závodu jsou vyňata z práva záv. výboru na účast, protože jednání tato mají stránku osobní, dotýkající se přímo osobního postavení zaměstnanců, a zároveň i stránku finanční, ježto propuštění, resp. pensionování zaměstnanců má za následek úsporu na nákladech s provozem závodu spojených. Podle nař. rozhodnutí i podle vývodů spolužal. strany sluší otázku tuto zodpovědět kladně (t. j. v neprospěch závodního výboru), neboť podle jejich výkladu je zákonem použitý obrat »osobní otázky správy závodu« vztahovati na všechny osobní otázky ve spravování (řízení) závodu se vyskytující, a obratem »finanční otázky správy závodu« je rozuměti všechny otázky, jež mají jakýkoli finanční efekt, tedy i propuštění (pensionování) zaměstnanců, dokonce i každého jednotlivého zaměstnance.

Než kdyby se dvojznačný smysl obratu »finanční a osobní otázky správy závodu« pojímal takto široce, znamenalo by to nevyhnutelně negaci základní myšlenky zákona, t. j., že závodní výbor má hájiti hospodářské zájmy zaměstnanců závodních, neboť není možno důvodně tvrditi, že prostředky ochrany zaměstnanců jsou vyčerpány tím, co uvádí § 3 zákona, zejména když přezvědné právo záv. výboru ve formě účasti jeho zástupců ve schůzích vedoucích orgánů závodu jest účelným doplňkem, ba do jisté míry i předpokladem řádného a úspěšného plnění úkolů v § 3 zákona závodním výborům svěřených.

Již z toho plyne, že nelze z účasti delegátů záv. výboru vyjímati jednání o propuštění (pensionování) zaměstnanců ani proto, že takové opatření má také důsledky finanční, ani proto, že propuštění (pensionování) zaměstnanců má také osobní stránku, neboť široký výklad, který žal. úřad a spolužal. strana obratu »finanční a osobní otázky správy závodu« dávají, znamenalo by omezení prostředků závodnímu výboru poskytnutých, jež v textování tohoto obratu jasné opory nemá, základní myšlenka zákona by se však zcela nepochybně přičilo.

Podle toho, co bylo řečeno, je nař. rozhodnutí, které je založeno na opačném výkladu příslušného ustanovení zákona č. 330/1921 Sb., v rozporu se zákonem, pročez slušelo je podle § 7 zákona o ss zrušiti, aniž bylo nutno hledati pozitivní výklad obratu »finanční a osobní otázky správy závodu«, když pro řešení dnešního sporu postačí negativní vymezení, svrchu podané.

Č. 12.524.

Pracovní právo: I. Pro obsah nálezu rozhodčí komise podle zákona o záv. výborech je rozhodný jedině enunciát tohoto nálezu.
— II. Rozhodčí komise podle zákona o závodních výborech není při-